

Stilling til Valgretssagen samt for at skabe »en politisk Situation«, som Ministeriet vilde være nødt til at tage Hensyn til. Der er dog næppe Tvivl om, at Suffragetterne denne Gang har skudt udenom Maalet. Om der vil fremstaa »en politisk Situation« af disse Begivenheder skal vi ikke indlade os paa at bedømme. Men sikkert er det, at Suffragetternes sidste Demonstration har givet Sagens Modstandere brugelige Vaaben i Hænde og i Øjeblikket gjort det en Del vanskeligere for dens Tilhængere at føre Agitationen med Held, saavel i England som andet Steds.

Clinny Dreyer.

Landsforbundets Sparebøsse bør findes paa ethvert Medlems Bord som en Opfordring til at yde Bidrag til Sagens Fremme.

Ret er Magt.

Kvinderne har — for at benytte Ordene i den bekendte Rigsdagsskrivelse af 1906 — lige saa store Interesser at varetage i Samfundet som Manden; derfor bør hun ogsaa sættes i Stand til gennem de politiske Valg at gøre disse Interesser bemærkede.

Staten behøver Kvindens Medvirken. Statsnyttens kræver, at Stemmesedlen lægges i hendes Haand. —

Retfærdighen raaber højt, at Kvinden bør have fuld Medborgerret. Modstanderne, som kun regner med den, der allerede har Magt, den, som er hvad de kalder en »Magtfaktor«, maa ikke glemme, at Sætningen: »Magt er Ret« kan vendes om.

Ret er ogsaa Magt, Retfærdighedens uforgængelige Princip bærer i sig en Sejrskraft, en Magtfaktor, som intet kan kue. Det forekommer mig kortsynet at overse dette, ligesom det er kortsynet ikke at kunne indse, at Retfærdighedens Vej er den sikreste. Retfærdighed og Statsnytte — er de ikke i det politiske Liv to Sider af samme Sag?

Kampen for Kvindens Valgret skal ikke ophøre, før Sejren er vundet. Nederlag, som muligvis endnu vil komme, vil blot faa Kampen til at

flamme højere. Burde derfor ikke hver tænkende Politiker for at undgaa dette Kraftspild, som — vi Mænd ved det af dyrekøbt Erfaring — er den bitre Frugt af en forsinket Valgretskamp, gøre alt for at fremskynde den Dag, da Kvindens retfærdige Sag bæres frem til Sejr?

*Ernst Beckman,
(Medlem af den svenske Rigsdag)
»Rösträtt för Kvinnor«.*

Valgretsmærket bør sættes paa alle Breve.

Borgerrepræsentantvalgene i København d. 12. Marts.

Ved det ekstraordinære Valg til Borgerrepræsentationen i København d. 12. Marts var der opstillet 4 forskellige Lister. Liste A (Socialdemokraterne) vandt et Mandat frem og besætter nu de 21 af de 42 Pladser, Liste B (Radikale) tabte ét Mandat og har nu kun 4 Repræsentanter i Forsamlingen, Liste C (Konservative og Regeringspartiet) bevarede sine Mandater og har altsaa stadig 16 Pladser, Liste D (uafhængig Liste) bevarede sin ene Plads, medens Liste E ingen Kandidat fik valgt. Den eneste Forandring i Partistillingen er altsaa den, at Socialdemokraterne vandt én Plads fra de Radikale. Socialdemokraterne har besat Formandspladsen og har derfor ved Afstemningen kun 20 Stemmer mod de øvrige Partiers 21 Stemmer; der er da heller ikke i det kommende Aar noget absolut Fler-tal i Forsamlingen.

Hvad særlig Kvinderne angaar, da er Antallet af kvindelige Repræsentanter det samme som tidligere, nemlig otte. Liste A fik valgt 2 Kvinder, Liste B én, idet Fru Arenholt, der var Nr. 5 paa Listen, ikke genvalgtes, Liste C 4 Kvinder, Liste D én. Man maa haabe, at de forskellige Partier ved det ordinære Valg i 1913 vil føle sig forpligtet til at give Kvinderne en talrigere Repræsentation i Forsamlingen, og navnlig bør de to store Partier indse det urimelige i, at kun 2 af 21 (Socialdemokraterne) og 4 af 16 (Konservative og Regeringspartiet) er Kvinder.

Paa Liste C finder man to nye Kvin-

der, der ikke tidligere har haft Sæde i Forsamlingen, nemlig Fru Karen Hessel, Journalist og Viceinspektrice Frk. Anna Hoffmann. Man maa haabe, at de vil vise sig at være dygtige og værdige Repræsentanter for deres Køn, og at de vil varetage Kvindernes specielle Interesser med Forstand og Energi. Derimod savner man indenfor samme Parti Fru Thora Knudsen, der paa Grund af indre Brydninger i Partiet ikke blev genopstillet. Forsamlingen mister ved Fru Knudsens Bortgang en sympatetisk og nobel Personlighed, og Kvinderne mister en trofast og altid vaagen Repræsentant for deres særlige Interesser.

De nuværende kvindelige Borgerrepræsentanter er:

Trykkeriarbejderske, Frk. H. Crone, Herreskræderinde, Fru A. Johansen, Grosserer, Frk. V. Reerup, Forstanderinde, Fru V. Salicath, Journalist, Fru R. Hessel (ny), Viceinspektrice, Frk. A. Hoffmann (ny), Læge, Fru A. Harbou-Hoff, Kommunalærerinde, Frk. J. Blom.

Afgaaede:

Fru Thora Knudsen, Fabrikinspektør, Fru J. Arenholt.

Angaaende Kvindernes Deltagelse i Stemmeafgivningen foreligger endnu intet sikkert, men efter Indtrykket paa Valgdagen er der næppe nogen Grund til Ængstelse. Det vil uden Tvivl vise sig, at Kvinderne er mødt mindst lige saa talrigt frem som sidst. *Red.*

Hvorfor jeg kom ud af Borgerrepræsentationen ved det kommunale Valg i København 12. Marts 1912.

Paa Grund af mange skriftlige og mundtlige Forespørgsler om Grunden til min Udtræden af Borgerrepræsentationen, og da der Gang paa Gang har været ganske misvisende Fremstillinger af Sagen i Omløb, som gik ud paa, at jeg havde brudt Stemmetvangen i den Gruppe, som jeg tilhørte, skal jeg, saa kort som muligt, nu da Valget og Valgkampagnen er endt, her i